

Протокол

№

гр. София, 01.03.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в публично заседание на 01.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **1096** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на поименното повикване в 10,09 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Г. В. Г. – редовно призован, явява се лично и с АДВ. Р. и АДВ. Б., с пълномощно от днес.

ОТВЕТНИКЪТ ДИРЕКТОРЪТ НА СДВР – редовно призован, представлява се от ЮРК. Б., с пълномощно от днес.

СГП – редовно призована, не се представлява.

СЪДЪТ СЛУЖЕБНО КОНСТАТИРА, че неправилно е указал на жалбоподателя да внесе такса от 50 лв., която е внесена на 15.02.2023 г. Разликата между дължимата държавна такса от 10 лв. и внесената следва да бъде върната на жалбоподателя, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДА СЕ ВЪРНЕ на жалбоподателя разликата между дължимата такса за разглеждане на адм. д. № 1096/2023 г. в размер на 10 лв. и внесената в размер на 50 лв., а именно 40 лв., след като представи нарочна молба с изрично посочена банкова сметка, по която да бъде върната разликата от надвнесената държавна такса.

ДА СЕ ИЗДАДЕ служебно препис от определението на жалбоподателя за представянето му пред счетоводството на АССГ.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като не намери процесуални пречки за даване ход на делото

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

АДВ. Р.: Поддържа жалбата.

ЮРК. Б.: Оспорвам жалбата.

СЪДЪТ, с оглед изявленията на страните намира, че между тях не са налице предпоставки за сключване на споразумение, поради което на основание чл. 146 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК

ОПРЕДЕЛИ:

ДОКЛАДВА ДЕЛОТО

Производството е по реда на чл. 211 от Закона за Министерство на Вътрешните Работи (ЗМВР), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Г. В. Г., чрез адвокат Д. Р. срещу Заповед № 513з-176/09.01.2023 г. на Директора на Столична Дирекция на Вътрешните Работи (СДВР), с която на оспорващия е наложено дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от шест месеца.

С определението за насрочване на делото, съдът е разпределил доказателствената тежест между страните, като е дал на същите указания по реда на чл. 170, ал. 1 от АПК, чл. 154, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК.

АДВ. Р.: Запознати сме с административната преписка. Считам, че тя е представена в цялост. Да се приеме. След запознаване с административната преписка, моля да ни бъдат допуснати двама свидетели при режим на довеждане, относно това как е действал жалбоподателят след връщането на преписката от „Пътна полиция“ и съответно какъв е бил контролът, упражнен от него по отношение на Л. Л.-Б., която не е продължила работата по преписката. Двамата свидетели са М. М. и Л. Л.-Б.. М. М. е този, който е довършил работата по преписката, а не Л. Л., както е посочено в заповедта.

ЮРК. Б.: Нямам възражение, във връзка с доказателственото искане.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заверените копия от документи, съдържащи се в преписката по издаването на оспорения акт като доказателства по делото.

ДОКЛАДВА писмо от ответника, съгласно указанията на съда, постъпило на 20.02.2023 г., с което представя доказателство, че Г. Г. е бил запознат в Вътрешните правила за организацията на документооборота в МВР.

АДВ. Р.: Запозната съм с доказателствата, представени от ответника с молба от 20.02.2023 г. Да се приемат.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените с писмо от 20.02.2023 г. от ответника писмени документи като доказателства по делото.

ДОПУСКА до разпит посочените от адв. Р. двама свидетели.

СЪДЪТ сменя самоличността на двамата свидетели по представените лични карти:

М. С. М.: Българин, български гражданин, неосъждан. Колеги сме с г-н Г. в 06

Районно управление, където аз заемам длъжност „полицейски инспектор“ и ми е пряк ръководител.

Л. Л.-Б.: Българка, българска гражданка, неосъждана. Колеги сме с г-н Г. – той е мой пряк ръководител.

ПРЕДУПРЕДЕНИ за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. На същите бяха разяснени правата им по чл. 166 от ГПК.

ОБЕЩАХА да кажат истината.

СЪДЪТ изведе свидетеля М. С. М. извън залата.

ПРИСТЪПИ към разпит на свидетелката Л. Л.-Б.. Същата заяви, че желае да свидетелства.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА:

СВИДЕТЕЛКАТА Б.: Работя в 06 Районно управление от 05.06.2020 г. Може би от месец преди това познавам и г-н Г.. Работя като „младши полицейски инспектор“ в Териториална полиция, район В.. Най-общо работата, с която се занимавам ежедневно включва работата по заявителски материали, жалби на граждани, връчване на призовки и наказателни постановления, работа с граждани. Спомням си, че през края на месец май, началото на месец юни 2022 г. ми бе възложена работа по преписка /заявление/ от лицето Г. С.. Заявлението, след като се запознах с него установих, че касае оплакване от гонка и засичане по околоръстното шосе на С.. Двата са се гонили по околоръстното шосе, но не си спомням името на другото лице. Другото, което си спомням от преписката е, че имаше данни за преминаване на червен светофар от С.. След като прегледах наличните материали, съдържащи се по преписката установих, че в рамките на моята компетентност е единствено снемането на обяснения от двете лица, но такива вече бяха снети в 04 Районно управление, по повод на този случай и са им съставени протоколи за предупреждение. Това което аз прецених, че липсва по преписката е отношение по ЗДВП – това което установих аз докладвах устно на г-н Г., който е мой пряк ръководител и той ми разпреди преписката да бъде изпратена в Отдел „Пътна полиция“ за отношение по компетентност и аз още същият ден я изпратих. След това аз не съм се занимавала повече с тази преписка. Отдел „Пътна полиция“ са отговорили с писмо на 06 Районно управление, че няма данни за извършено нарушение по ЗДВП, след което преписката бе върната в 06 Районно управление от Отдел „Пътна полиция“. Когато преписката се е върнала, аз бях в платен годишен отпуск и моят колега М. я е докладвал и я е изпратил на СРП. Аз повече не съм я виждала тази преписка и не съм предприемала никакви действия по нея.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Р.:

СВИДЕТЕЛКАТА Б.: Заявлението на Г. С. е подадено в 04 Районно управление в края на месец април и от 04 Районно управление преписката е изпратена на нас. По преписката липсваше докладна записка от 04 Районно управление. Аз изпратих преписката в Отдел „Пътна полиция“ с писмо за отношение по компетентност.

АДВ. Р.: Нямам повече въпроси.

ЮРК. Б.: Нямам въпроси.

След изчерпване на въпросите, СЪДЪТ освободи свидетеля Л. Л.-Б. от залата, като ѝ върна личната карта.

В залата се въведе свидетелят М. С. М..

ПРИСТЪПИ към разпит на свидетеля М. С. М..

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА:

СВИДЕТЕЛЯТ М.: В 06 Районно управление работя от 1996 г. Познавам г-н Г. от 2020 г., откакто стана началник. Като полицейски инспектор получавам своите задължения от началника на районното управление или от началника на сектора с най-различно естество. Най-общо работата ми се свежда в разпити, снемане на сведения, връчване на призовки, наказателни постановления, електронни фишове, жалби на граждани и установяване на обстоятелства, по дребни кражби от магазини. Спомням си, че през лятото на миналата година ми бе разпределена преписка по повод на сигнали на лицата Г. С. и В. К.. Спомням си, че преписката е образувана в 04 Районно управление и беше изпратена по компетентност в 06 Районно управление – била е разпределена за колежката Л., след което по преценка на колежката и на г-н Г. е била изпратена на Отдел „Пътна полиция“ – СДВР за отношение по компетентност. След около 30-40 дни преписката се е върнала при нас в 06 Районно управление, тъй като Отдел „Пътна полиция“ са констатирани, че няма данни за констатирано нарушение по ЗДвП. Тя ми е разпределена на мен тогава, защото колежката Л. беше в отпуск. Тъй като преписката беше според мен в пълнота, началникът на Районното и г-н Г. ми разпоредиха да я изпратя в СРП. Аз изготвих доклад по преписката и я изпратих на СРП в законоустановения срок. Не съм предприемал други действия по преписката. След известно време от СРП разбрах, че по преписката има отказ за образуване на досъдебно производство – аз не съм го виждал, защото същият се изпраща за сведение на Районното управление и на лицето, подало сигнала. Аз лично повече тази преписка не съм я виждал, тя е останала в СРП за архивиране. Единствените указания, които си спомням, че имаше бяха под формата на резолюция „Преписката да се изпрати на СРП“. Най-вероятно резолюцията е била от началника на Териториалното звено, т.е. г-н Г. – прекият ми началник. Аз работя като районен инспектор заедно с Л. в район В., но тъй като по звание съм по-старши от нея, мога да ѝ давам указания така, както началникът ми дава указания на мен – за това преписката е разпределена втори път на мен.

АДВ. Р.: Нямам въпроси.

ЮРК. Б.: Нямам въпроси.

След изчерпване на въпросите, СЪДЪТ освободи свидетеля М. С. М. от залата, като му върна личната карта.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други доказателствени искания. Да се приключва делото.

СЪДЪТ, съобразявайки липсата на доказателствени искания от страните намира, че делото е изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. Р.: Моля да уважите жалбата като отмените атакуваната заповед. В хода на съдебното производство се събраха достатъчно доказателства, във връзка с изложените аргументи, по отношение на нейната незаконосъобразност. С оглед процесуална икономия, моля да ми дадете възможност за писмени бележки. Претендираме разноски, за което представям списък.

ЮРК. Б.: Моля да оставите без уважение подадената така жалба и да потвърдите

процесната заповед като законосъобразна и правилна. Считам, че в хода на дисциплинарното производство не са допуснати процесуални нарушения като проверката е пълна и задълбочена. Подробни аргументи сме изложили в писмени бележки, които депозирам пред Вас, с копие за жалбоподателя. Претендирам юрисконсултско възнаграждение. Правя възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, в случай че то превишава минимума.

СЪДЪТ намира, че са налице предпоставките по чл. 149, ал. 3 от ГПК, делото представлява фактическа и правна сложност, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на адв. Р. в 7-дневен срок от днес да представи допълнителни съображения в писмен вид.

СЛЕД ПРИКЛЮЧВАНЕ НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ, СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10,43 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: